सर्गः १२ असज्जनेन काकुत्स्थः प्रयुक्तमथदूषणं। नच क्षमे शुभाचारः सदूषणमिवात्मनः॥ ४६॥ तं शरैः प्रतिजग्राह खरत्रिशिरसौ च सः। क्रमशस्ते पुनस्तस्य चापात्समभिवोद्ययुः॥४७॥ तैस्त्रयाणां शितैर्बाणैर्यथा पूर्व्वं विशुद्धिभिः। आयर्देहातिगैः पीतं रुधिरञ्च पतत्त्रिभिः॥ ४८॥

असदिति। अथस काकुत्स्थो रामो दूषणं तदाख्यंराक्षसराजमात्मनो दूषणं दोषमिव न क्षमे सेहे किन्तु प्रतिकर्त्तुं प्रवृत्तः किं० दूषणं असज्जनेनराक्षस जनेन प्रयुक्तं प्रेरितं दोषपक्षे असज्जनो दुर्जनः किं० सः शुभाचारः सद्वृत्तः॥ ४६॥ तमिति। सरामस्तं दूषणञ्च पुनः खरत्रिशिरसौ राक्षसराजौ शरैर्बाणैः प्रतिजग्राह प्रजहार पुनरिति वाक्यालङ्कारे ते बाणाः क्रमशःप्रयुक्ता अपि तस्य रामस्य चापात्समं युगपदिव उद्ययुर्निर्जग्मुरतिलघुहस्तत्वमनेन सूचितम्॥४७॥ तैरिति। तैः शितैस्तीक्ष्णै र्बाणैस्त्रयाणां राक्षसानामायुः पीतं च पुनः पतत्त्रिभिः पक्षिभीरुधिरं पीतं किं० बाणैः यथापूर्वं राक्षसदेहप्रवेशापूर्व्वमिव विशुद्धीरुधिरालेप रूपा येषां तैः अतिवेगेनदेहभेदेपिरुधिरालेपात् पुं किं देहमतिक्रम्यगच्छद्भिः बाणैः देहातिगैः देहमतिक्रम्यगच्छद्भिः॥ ४८॥